

ஆரம்பிப்பதில் மனம்வலி

பாலகமாரர்

.....சகாதேவன் சிரித்தான். அவன் ஞானி.

"விதியில்லை நகுலா, சதி. உலகத்தின் ஒழுக்க விதிகள் செய்த சதி. கன்னிகை கர்ப்பம் தாங்கினால் கலவின் பாற்பட்ட காதல் என்று ஏற்காமல், நீ கன்னிகையோ, கர்ப்பஸ்திரீயோ, உனக்குப் பிறந்ததை ஒழுங்காய் வளர்த்து வா என்று சொல்லாமல், அதெப்படி இது நடக்கலாம் என்று உலகம் கேட்டுவிடுமோ என்கிற ஒழுக்க பயம்.

ஒரு உயிரை விட ஒழுக்கம் முக்கியம் என்கிற அசட்டுக் கட்டுமானம். ஒரு உயிரும் துடிக்கிறது. இவள் ஒழுக்கமும் சந்தி சிரிக்கிறது. கடைசி நேரம் கர்ணன் குலம் பற்றி ஊர் அறிந்து என்ன லாபம்? யாருக்கு நன்மை?"

அவனுக்கு சகலமும் கேட்டது. கண்கள் மூடியிருந்தனவே ஒழிய, மூச்சு இரைத்ததே தவிர, வலியில் உடல் நிமிர முடியாமல் தவித்ததே தவிர, காது கேட்டது. சகலமும் கேட்டது.

வாய்விட்டுச் சிரித்தான்.

"சகாதேவா, என் அருமைத் தம்பி" என்று விளித்தான்.

சகலரையும் விட்டு விட்டு சகாதேவனை அழைத்தது எல்லோருக்கும் வியப்பளித்தது. ஆனா, கற்றோரை கற்றாரே காழுவார்.

"சகாதேவா" மறுபடியும் விளித்தான்.

"என் கடைசி நேரம் குந்தியை என் தாய் என்று அறிவிக்கச் சொன்னது என்னுடைய லாபத்திற்கல்ல. எனக்கு சோறு போட்டு அரசனாக்கினானே என் துரியோதனன்... அவன் நன்மைக்கு இதை அறிவித்தேன்."

எல்லோர் முகமும் கேள்வியால் சுருங்கியது.

"யுத்த விதி மீறி நிராயுதபாணியை அம்பால் அடித்தானே
அர்ஜுனன்... அவன் கொன்றது சாதாரண
தேரோட்டியில்லை, சூரிய வம்சத்துச் சுடர்.

துருபதன் சபையில் நான் வில்லெடுக்க இழிவாய்
நகைத்தாளே திரௌபதி, அவள் இழிந்தது
குதிரைக்காரனையல்ல. ஆதித்தன் மகன்.

எல்லா தேவதைகளும் தன் பக்கம் என்று இறுமாப்புக்
கொண்டிருக்கிறானே தருமன், அவனிடம் சொல்,
துரியோதனன் பக்கமும் சூரிய தேவதை நின்றது. கடைசி
வரை யுத்தம் செய்து செத்தது என்று சொல்.

என்னைக் கொன்றது அர்ஜுனனின் பாணங்கள் அல்ல. என்
தான தர்மம் என்னைக் கொன்றது. என் தரும பலன்களை
தானமாக வாங்கிக் கொண்ட கண்ணனிடம் கேள். நான்
எவராலும் கொல்ல முடியாதவன் என்று உனக்குச்
சொல்வான்.

சகாதேவா, நான் சூரிய வம்சம் என்று துரியோதனனுக்குத்
தெரியும். எவர் சொல்லியும் அல்ல. என்னைத்
தொட்டபோதெல்லாம் அவன் புதிய சக்தி பெற்றிருக்கிறான்.

நான் அவன் மனைவியைத் தொட்டபோதும் மறந்து
மன்னித்திருக்கிறான். அறுத்த முத்து மாலையை,
எடுக்கவோ கோக்கவோ என்றானே, உங்களில் எவன் செய்ய
முடியும் இதை.

தாய் சொல்லிற்காக திரௌபதியைப் பங்கிட்டுக்
கொண்டீர்களே தவிர மற்ற தாரங்களை நம்பி
பேசவிட்டதுண்டா?

துரியோதனன் என்னை நம்பினான். கர்ணன் துரோகம்
செய்ய மாட்டான் என்று நம்பினான். அந்த நம்பிக்கைக்கு
என் நன்றிக்கடன். நல்ல நட்புக்கு கர்ணனும்,
துரியோதனனும் இலக்கணம்.

அவன் உங்களை இழிவுபடுத்த திரௌபதியை
சபைக்கழைத்தானே தவிர இச்சை கொண்டல்ல.

ஒரு தேரோட்டியை நம்பி யுத்தம் செய்தான் என்று இனி
உலகம் சொல்லாது. அவன் பக்கம் சூரியனிருந்தான் என்றும்
சொல்லும். சொல்லவே வரம் கேட்டேன் குந்தியிடம்.

அனால், குலம் கேட்காமல் நட்பு பூண்டானே, அவன்
உங்களை விடப் பெரியவன். நட்புக்கு ஜாதி முக்கியமில்லை
சகாதேவா.

என் யுத்தம் செஞ்சோற்றுக் கடனல்ல, நட்பின் மேன்மை.
இதை திரௌபதியிடம் சொல். வீரனை வீரன் குலம்
பார்க்காது நேசிப்பான் என்று
சொல்.....